ครั้งที่ ๑๑/๕๑

กิจกรรมรักการอ่านรักการเรียนรู้

****

นิทานก่อนนอน (หลับสนิท) ใครหนอช่างแต่ง?

"กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว เมื่อครั้งที่**พระเจ้าสร้างโลก** พระองค์มีถุงหนังใบใหญ่เอาไว้ใส่ของวิเศษต่าง ๆ พระองค์เริ่มต้นด้วยการสร้างมหาสมุทรทั้งเจ็ด โดยการวางของวิเศษของพระเจ้า **พระองค์จะต้องวางทั้งของดี และของไม่ดีคู่กันไป เพื่อไม่ให้ประเทศหนึ่งประเทศใดสมบูรณ์ไปกว่าประเทศอื่น ๆ** ทรงเอาเทือกเขาร็อคกี้ น้ำตกไนแองการา วางไว้ให้อเมริกา แล้วก็เอาทะเลทรายอริโซนา กับพายุทอร์นาโดวางไว้ด้วย เอาป่าอเมซอนวางไว้ให้บราซิล ทรงเอาไข้ป่าวางไว้ให้ด้วย เอาขั้วแม่เหล็กโลกวางไว้ให้แคนาดา แต่ก็ทรงเอาความหนาวเย็นวางไว้ให้ด้วย เอาเทือกเขาหิมาลัยให้ทิเบต กับเนปาล เพื่อเป็นปราการกั้นข้าศึก แต่ก็เอาความเบาบางของอากาศ และความแห้งแล้งไว้ให้ด้วย

ทุกประเทศจะได้ของคู่กันแบบนี้ทั้งหมด จึงไม่มีประเทศไหนน้อยหน้ากว่ากัน **แต่พระองค์ทรงลืมประเทศรูปขวานเล็ก ๆ ทางแหลมอินโดจีน** ทรงสะพายถุงวิเศษแล้วก้าวข้ามภูเขาหิมาลัยไป แต่ด้วยความที่เขาสูงมากจึงเกี่ยวถุงของพระเจ้าขาดข้างหนึ่ง ของดี ๆ ที่เตรียมเอาไว้ให้ประเทศอื่น ๆ เช่น **ชายหาดสวย ๆ ผืนดินอุดมสมบูรณ์ ศิลปวัฒนธรรมดี ๆ อาหารอร่อยที่สุดในโลก ดอกไม้ ผลไม้ ชายทะเล ก็เทไปกองรวมกันที่ประเทศไทยหมด** ว้า! แย่แล้ว พระเจ้าทรงคิด ประเทศนี้ท่าทางต้องเจริญกว่าประเทศอื่นทั้งหมดแน่นอน พระเจ้าทรงมองหาภัยธรรมชาติที่จะมาถ่วงดุล แต่สายเสียแล้ว พระองค์ทรงเอาภูเขาไฟกับแผ่นดินไหวให้ญี่ปุ่นไปแล้ว ถ้าปล่อยให้เป็นแบบนี้ ประเทศอื่น ๆ จะมาฟ้องร้องพระองค์ได้ว่าไม่ยุติธรรม จะมีภัยธรรมชาติอันใดหนอ? ที่จะทำให้ประเทศไทยไม่เจริญกว่าประเทศอื่นได้ เมื่อทรงคิดได้ เพื่อเป็นการป้องกันประเทศอันสมบูรณ์ที่สุดในโลกนี้ไม่ให้ล้ำไปกว่าที่อื่น ๆ **พระองค์ก็เลยสร้าง "คนไทย" ขึ้นมา ถ้ามีคนไทยอยู่ละก็ ต่อให้สมบูรณ์แค่ไหน ไทยก็ไม่มีวันเจริญ!** นิทานที่เขาอีเมลฟอร์เวิร์ดกันมา ก็จบลงด้วยประการฉะนี้

เป็นมุขที่เจ็บปวด แต่ก็เป็นความจริงใช่ไหม? เหมือนที่เราพูดกันในวงสนทนาบ่อย ๆ "เมืองไทยเราดีทุกอย่าง เสียอย่างเดียวที่มีคนไทยอยู่"

นิทานเรื่องนี้ก็อยู่ในแนวคิดนี้ **อยากให้ทุกคนอ่าน แล้วนำไปคิด เหลียวดูรอบกาย เหลียวดูสิ่งรอบข้างด้วยใจเป็นธรรม แล้วเราก็จะรู้สึก ที่เป็นอย่างนี้เพราะอะไร? เราขาดระเบียบวินัย ขาดคุณธรรมจริยธรรม คิดแต่จะเอาเปรียบแบบศรีธนญชัย นี่คือจุดอ่อนอันยิ่งใหญ่ของประเทศไทย แก้ได้เมื่อไร เมืองไทยจะเจริญที่สุดในโลก เหมือนที่พระเจ้าทำสิ่งดี ๆ หล่นให้มา พร้อมกันก็ตั้งคำถามกับตนเองว่า "วันนี้ท่านคิดว่าจะรักษาสมบัติล้ำค่าที่พระเจ้าทำหล่นไว้ดังนิทานเรื่องนี้อย่างไร?**

จากคุณ "ลมเปลี่ยนทิศ" หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับลงวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๔๘

****

ฝ่ายวิชาการ **วิทยาลัยนาฏศิลปสุโขทัย**